

politiskari stevnu, sum gjørdist meira og meira konservativ og afturhaldandi.

Sigast skal eisini blaðnum í hesum viðfangi, at teir menn, ið manna Javnaðarrørsluna í Føroyum, halda seg at vera nógvar ferðir betur Føroyingar og sannari fosturlandsmenn enn hesir, ið slóða fyri Fólkaflokkki og hinum nýggja Sjálvstýrisflokkki, ið er eitt í dag og annað í morgin, og sum eingin maður kann hava álit til. Tað er ikki hin sanni fosturlandsviljin, ið

repar upp í há í heilum, sum vit nú í Føroya landi eru gjørd von við.

Sannir og góðir Sjálvstýrismenn hava onga grund at harmast um, at politisku álitismenn teirra eru gingnir saman við Javnaðarmenn. Hesir menn eru sannaðir at vera sínum landi til gagns og framburðar. Góðir og rættshugsandi Føroyingar fara tí ikki skeivt, at teir til lögtingsvalgið 8. nov. geva hesum monnum sitt álit.

Veljið Javnaðarmenn, sum hava hina bestu bæði fíggarligu og nationalu stevnuna.

Javnaðarflokkurin herdi á alt fyri eitt, hann fekk sessir á Tingi, at Løgting okkara mátti stumbrast á einhvønn hátt, tað mátti fyrst og fremst fáa inntekur, tí við ongum inntøkum, ongum pengum, kundi landið ikki uppbyggjast. Og í hesum uppbyggjingsarbeiði skuldi Løgtingið verða tann æðr, sum kraft og styrki gekk frá til alt landið. Tað mátti vera miðstøðan, hjartað í samfelagskroppinum, og kundu vit gera tað fíggarliga sterkt, vóru vit á leiðini til at gera okkum til eitt sjálvbjargið fólk, ið fært var at taka undir hond góðar partar av samfelagslívnum og so sleppa frá at vera ein kleppur, sum var ein tyngd fyri aðrar.

Men tað var so nóg, ið forðaði. Tað var tað gamla beiska stríðið millum Sambandsmenn og Sjálvstýrismenn, ið átt upp allar góðar uppbyggjingsroyndir. Tað var ofta eitt treiskt og miðleyst stríð ikki altíð fyri at vinna á eitt mál sum fyri bara at njóta stuttleikan at stríðast.

Ein gomul, konservativ og rong samfelagsskipan lá og forðaði fyri uppbyggjingsarbeiðinum, og hóast Sambandsmenn og Sjálvstýrismenn tyktust at standa í hørðum bardaga, so stungu teir altíð sverðini í slíran og gjørdust einigir, tá tað ræddi um at verja og varðveita hina gomlu samfelagsskipanina.

So kom hin stóri verðaldarbardagin, og táð pengar fóru at vinnast, gripu Javnaðarmenn sjálvandi beinanvegin til at fáa framt síni mál: at leggja pening undir Løgtingið og við øllum alvi at bugva tað út sum landsins miðstøð, at tað skuldi standa væl áberíð at taka ímóti, tá ið friður og uppbyggjarlíkindi einferð komu aftur. Tveir flokkar: Sjálvstýris- og Sambandsflokkurin tóku undir við hesum máli at gera grunnar og tryggingar, men hin triði flokkurin: Fólkaflokkurin valdi ta leið

at standauttanfyri samarbeiði á Tingi, ganga við tónum atfinningum, birta uppundir ófrið og bæði í loyndum og í opinskára tøri leggja seg eftir einari agitátión, sum skuldi menna flokksins politisku megi og geva honum alt politiskt vald í landinum. Tað eydnaðist honum at klúgva samarbeiði, hann vann stóra megi, men hann helt áfram við síni agitátión, og hansara politiska virki var líka so turrgeilt, sum tað altíð hevði verið.

Uppbyggjingsarbeiðið var stegð, Sjálvstýrisflokkurin hjá Louis Zachariasen, sum hevði sýnt seg at vera ein ógvuliga frísmáður og framburðshugaður flokkur, hevði Fólkaflokkurin fingið otað burtur av Tingi, og á Tingi sótu nú tær mest afturhaldandi kreftir í landinum.

Javnaðarflokkurin, tó at hann hevði onga makt, foyndi tó at leggja fram síni virkismál. Væl var komið í grunnarnar. Men hann setti meiri fram. Hann legði uppskot fram, at vit skuldu gera sum Íslendingar og nýta allan okkara avlopspening til eina planlagda uppbygging av øllum landsins vinnumøguleikum. Løgtingið skuldi standa fyri øllum nýbyggingum og nýgerðum. Soleiðis skuldi alt landið eins og aðrastaðni verð gjørt standa fyri og eftirbyggja, byggja og lata síðan til fólkid at arbeiða við. Hetta var eitt ófært mál, eitt valdið mál. Men smár menn kundu ikki taka tað, og sjálvandi feldi afturhaldið á Tingi málið við onkrum tónum orðageipi.

Eisini viðvíkjandi hinum nationala spurninginum hevur Javnaðarflokkurin miðað móti at vinna eitt politiskt úrslit. Hann hevur sett kraftina í teim nationalu kenningum, øll tey uppbyggjings- og gróðurevni, sum eru í einum vaktum nationalum fólkki, og hann

hevur virkað fyri, at tað skal sleppa fram og fáa líkindi at vaksa fritt.

Hann hevur eisini av øllum alvi arbeitt fyri, at koma til semju við Danir og at Danir skulu skilja okkum og okkara nationalu krav. Á Løgtingi vita menn, at hann av sonnum huga hevur verið við at fremja tey nationalu og mentunarligu mál, sum frammi hava ligið. Hann setti fram tankan um ein føroyskan mentunargrunn og hann styðjaði málið, tá ið tað, aftaná at tað var felt, kom inn aftur á Ting, hóast tað var bundið til navnitið á einum, sum var hansara politiski mótsæðumaður. Og tað var hansara stuðul, ið gjørdi, at tað fekk frama.

Tá ið samráðingar skuldu fara fram við Danir um okkara stjórnarviðurskipti, legði flokkurin fullfíggarð uppskot fram, áðrenn farið varð niður; tað var uppskot, sum gekk langt, vildu allir menn vera við, uttan at taka loysing, men eingin av hinum flokkunum gav tí andsvar. Teir fóru niður við ongum og aftur varð komið við tí úrsliti, sum øllum er nú kunnugt.

Men føroyska fólkki hevur ongantíð givið hesum flokki viðhald. Størsti parturin av hinum arbeiðandi fólkkinum, arbeiðarin á landinum og arbeiðarin á sjónum, hin føroyski fiskimaðurin, hava latið seg talað og villað av monnum, sum ongantíð hava verið og ongantíð kunna verða arbeiðaranna ella fiskimanna sonnu umboðsmenn. Teir hava valt flokkar og menn, sum hava fryst landsins uppbygging, storknað tann nationala spurningin, so hann er vorðin ein meimbogi innanlands og er komin okkum í eina skaðastøðu uttendis.

Men gerið nú, fiskimenn og arbeiðarar, alt Føroya fólk, tað rætta hesa ferð: Setið Javnaðarflokkin fullmannaðan við meiriluta inn á Ting. Saman við Gamla-Sjálvstýrismonnum hevur hann bestu líkindi at gera eitt gott positivt tingarbeiði. Og at greiða hesa fløkjun, sum er millum Danir og Føroyingar, hevur hann størstu møguleikar. Vóru hesir báðir flokkarnir, Javnaðar- og Gamla-Sjálvstýrisflokkurin, niðri í Danmark í einum meiriluta, mundi vit havt fingið gott sjálvstýrisúrslit burtur úr tingingunum og ikki stjórnaruppskotið.

Bjargið Føroyum,

bjargið fosturlandinum.

Fáið menn á Ting, sum vilja gera eitt dygt og gagnligt arbeiði fyri tjóðina alla.

Veljið hin 8. november Javnaðarflokkin og Gamla Sjálvstýri.

Lista C

Jákup í Jákupsstovu.

Jákup í Jákupsstovu, skilji eg, ber fram millum manna, at hann skal hava sent Føroya Javnaðarflokki eitt svarbræv uppá flokksins lýsan av honum burtur úr flokkinum.

Orsakað av hesum verður sagt frá, at eg sum flokksins formaður til datu ikki havi fingið eitt tilfíkt bræv.

Jákup í Jákupsstovu, frætti eg — og havi eisini verið fyri tí á fundi — gremur seg um órættvísiliga at vera lýstan úr Javnaðarflokkinum og heldur fram, at hann ikki hevur sviðið stevnu flokksins, ið sett varð til seinasta lögtingsval.

Hesum hevur flokksleiðslan skorið úr. Harvið er spurningurin flokksliga avgjördur.

Javnaðarflokkurin var ímóti loysing til seinasta val. Eingin Javnaðartingmaður hevði tí loyvi til at nýta sítt mandát frá veljarunum til at avgera, at loysing skal verða Føroya og Danmarkar millum.

Jákup í Jákupsstovu varð sagt, at um hann nýtti lögtingsmandát sitt til at avgera, at loysing skuldi verða, hevði hann sviðið ta stevnu, ið hann sum Javnaðartingmaður hevði bundið seg til at halda.

Tá ið tað sum kunnugt einans vóru stív 48 % av teimum, ið møttu við valborið og um 32 % av teimum, sum áttu atkvøðurætt, fyri loysing, var tað gjørt Jákup í Jákupsstovu kunnugt, at Javnaðarflokkurin, ið er ein demokratiskur flokkur, ið byggir á meiriluta-avgerðir, vildi døma tað sum eitt brot av sínum grundprincippi, um ein Javnaðartingmaður greiddi atkvøðu fyri fyri at taka loysing uppá ein atkvøðuminniluta.

Attrátt hesum ávaringum varð Jákup í Jákupsstovu minur á, at hann til seinasta lögtingsval á almennum fundum hevði hildið fram, at hann helt tað vera neyðugt, um loysing skuldi kunna takast, at í minsta lagi 70 % av fólkkinum var fyri henni.

Men Jákup í Jákupsstovu lat ikki flokksins ávaring við seg koma. Hann hevði skift sinn og tikið eina loysingarstøðu fyri ein hvønn pris.

Hann avgjordi og valdi at bróta sitt lyfti til veljararnar um ikki at trenja loysing við tí lögtingsmandati, ið teir høvdu givið honum.

Hann avgjordi og valdi ikki at vinna og lýða flokksins boð um ikki at fremja eina minnilutastøðu fyri loysing.

Hann sveik flokksins stjórnarstevnu og sveik flokksins demokratisku princippi og greiddi atkvøðu fyri at taka loysing Føroya og Danmarkar millum uppá ein avgjerdan minniluta av fólkkinum.

Aftaná at hetta var Føroya Javnaðarflokki greitt, hevði flokkurin einki býti uttan at leggja frá sær alla ábyrgd fyri støðu Jákups í